

Dounia Mahammed maakt het onzichtbare zichtbaar

BILL Awards 2016

Categorie: Zien

18 APRIL 2016 © Pieter Claes

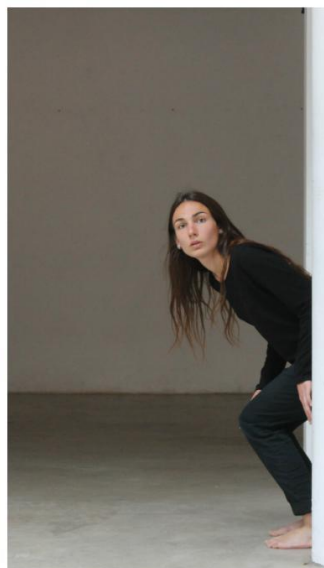
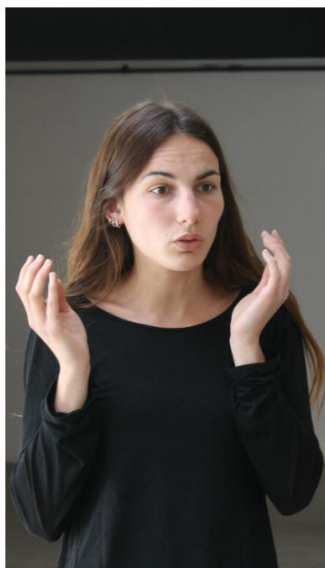
Als een geoefende trapezeloopster weet theatermaakster Dounia Mahammed (25) te balanceren op de slappe koord tussen speels en tragisch. Met haar afstudeerproject [Salut Copain](#) stond ze - recht van de schoolbanken van het [KASK](#) - solo op [Bâtard Festival](#). Tegenwoordig schrijft ze naarsig aan nieuw theaterwerk, onder de vleugels van [wp Zimmer](#). BILL kon haar tussen alle projecten door verleiden tot een snelle wandeling in haar geliefde Zoniënwoud.

Dounia Mahammed: "In [Salut Copain](#) probeer ik vanuit een universum van verwondering en bevreemding de brug te slaan naar de wereld waarin we leven. Over hoe we zijn, waarom we zijn en waarom we zijn hoe we zijn. Ik zie vaak absurditeit in het alledaagse, bijvoorbeeld in de koppigheid van mensen of in bepaalde gewoontes die ze erop nahouden. Vanuit dat absurde wil ik een lijn trekken naar het reële. [Salut Copain](#) gaat daarnaast ook over de schoonheid van de kleine dingen in het leven, want we dreigen ze soms te vergeten. Het stuk is een zoektocht naar datgene dat sterker is dan wat ons als mensen uit elkaar drijft."

"Ik probeer het onzichtbare zichtbaar te maken, in de hoop dat de toeschouwer meer ziet dan enkel dat wat getoond wordt."

"Aanvankelijk wou ik geen pure tekstvoorstelling maken. Vreemd genoeg breng ik enkele maanden later een monoloog van 4880 woorden in een lege ruimte. Doordat ik mijn ideeën organisch laat groeien, kom ik vaak ergens anders uit dan verwacht. Voorlopig heb ik steeds vrij sober werk gemaakt. De lege ruimte in [Salut Copain](#) was nodig om naast de woorden plaats te laten voor verbeelding. Door bepaalde dingen in de leegte aan te wijzen, probeer ik het onzichtbare zichtbaar te maken, in de hoop dat de toeschouwer meer ziet dan enkel wat getoond wordt."

"Door alle technische ingrepen achterwege te laten, wou ik de focus naar het hier en nu brengen. Naar het moment dat de toeschouwers en ik delen. [Salut Copain](#) is een monoloog die een dialoog wil zijn, een gesprek."

"Ik woon in **Hoeilaart**, vlakbij het zoniënwoud. Het huis van mijn oma staat midden Heverlee-bos. Ik heb dus veel tijd in bossen doorgebracht. Ik kom er graag. Wandelen brengt me rust, de stilte stimuleert me om van mijn gedachten los te komen, niet naar binnen gekeerd te blijven, maar ook naar buiten te kijken. Er is tegelijk weinig dat me er afleidt en veel dat me inspireert. De natuur is een groot web van grillige unieke vormen en voelt toch harmonieus aan. Om dezelfde reden kijk ik graag naar mensen."

Wabi Sabi

"Voor mijn nieuwe solo verdiep ik me momenteel in **Wabi Sabi** filosofie en Japanse theerituelen. Ik ben vooral geboeid door hoe die rituelen dingen zoals tijd, ruimte en beweging organiseren. Hoe ze omgaan met zintuiglijke prikkels, ding per ding. Ik voel dat mensen vandaag vaak te weinig ruimte en tijd vrijmaken voor zichzelf en voor andere mensen. Een theeceremonie breekt radicaal met dat gehaaste ritme dat we elke dag dwangmatig proberen te volgen. De aandacht voor elkaar en het bewustzijn dat het gedeelde moment maar één keer kan plaatsvinden, voegen voor mij specifiek iets toe aan de manier waarop we een voorstelling beleven en in brede zin ook aan hoe we samen met elkaar leven."

Check Dounia met **Salut Copain** op [Theater aan zee](#).